

КАК ЧАКАЛЪТ И ЛЪВЪТ ХОДИЛИ НА ЛОВ ХОТЕНТОТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Атанас Далчев, 1979

chitanka.info

Веднъж лъвът и чакалът тръгнаха заедно на лов. Пръв стрелял лъвът и не улучил, след него стрелял чакалът и улучил в целта. Зарадвал се чакалът, завикал:

— Улучих, улучих!

Обърнал се лъвът и го погледнал свирепо. Чакалът се уплашил и рекъл:

— Брате на майка ми, ти улучи!

Почнали да гонят ранения звяр. Чакалът минал покрай стрелата на лъва, сякаш не я забелязал. Излезли те на онова място, дето се разделяли пътищата. И чакалът рекъл:

— Вуйчо, ти се умори, остани и си почини тук. Лъвът останал. Чакалът се поотдалечил, ударил се по носа, протекла му кръв. Когато се връщал назад, кръвта капела по земята и оставяла диря като от ранен звяр. Върнал се чакалът там, където го чакал лъвът, и рекъл:

— Не намерих нищо, но видях кървава диря. Я иди по-добре сам да потърсиш, а аз ще тръгна по другия път.

Така и сторили. Чакалът бързо намерил убития звяр и взел да яде най-вкусните части. Заврял се целият вътре в звяра, само опашката му останала отвън. Лъвът не намерил нищо, върнал се назад и видял опашката на чакала. Сграбчил чакала за опашката, измъкнал го и го ударил о земята. Скочил чакалът и взел да нарежда, че лъвът го е обидил несправедливо:

— Брате на майка ми, аз искам само да избира за тебе най-добрата част!

— Добре — рекъл лъвът, — да идем да потърсим нашите жени!

— Какво приказваш, вуйчо! — отговорил хитрият чакал. — Аз ще отида сам, а ти остани тук.

Лъвът се съгласил. Взел чакалът две парчета месо и тръгнал да търси жените. Стигнал до къщата на лъва. Видели го лъвчетата, зарадвали се, почнали да викат:

— Дойде нашият чичо, донесе ни месо! Изръмжал чакалът, дал им лошото парче, после си отишъл в къщи и заповядал на жена си да тръгне с него. Лъвицата също поискала да отиде, но чакалът рекъл, че лъвът сам ще дойде да я вземе. Тръгнал чакалът с цялото си семейство за онова място, където лежало убитото животно. Из пътя той се мушна в един бодлив храст и се издраскал до кръв. Отишъл при лъва и рекъл:

— Виж как ме издраска жена ти, когато ѝ казах, че я викаш. Върви я доведи сам!

Лъвът се разгневил много и се запътил за дома си. А чакалът рекъл на жена си:

— Хайде по-скоро да надомъкнем камъни.

И взели те да мъкнат камъни, докато натрупали голяма камара. Тогава пренесли цялото месо горе и се покатерили там. Когато лъвът се върнал с жена си, чакалът му извикал:

— Брате на майка ми, докато ти ходеше, ние построихме голяма кула, за да огледаме по-добре къде е плячката.

— Добре — рекъл лъвът, — но и аз искам да се кача горе.

— Разбира се! — отговорил чакалът. — Сега ще ти спусна въже.

Лъвът се вързал с въжето и чакалът го потеглил нагоре. Когато лъвът бил вече близо, чакалът прерязал въжето и извикал:

— Ах, ах, колко си тежък! Жено, дай ми друго въже!

А на нея ѝ казал:

— Дай старото въже!

Пак вързали лъва и го помъкнали нагоре. Но чакалът прерязал въжето и лъвът отново паднал. Тогава чакалът извикал:

— Ох! Трябва малко да те повдигна, тогава ще ти пусна в устата хубаво парче месо! Жено, пригответи най-хубавото парче месо!

А ѝ заповядал да нагорещи един камък и да го намаже с лой. После чакалът пак потеглил лъва нагоре. Когато повдигнали малко лъва, чакалът му пуснал в устата нажежения камък. Лъвът заревал, а чакалът се засмял и рекъл:

— Тичай по-скоро на ручея и пий вода след това тлъсто месо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.